Large Scale Star Forming Regions in Galaxies

Αστρικά Συμπλέγματα Stellar Complexes

Μ. Κοντιζά

The Large Magellanic Cloud LH 95 Revisited: A Test-bed for further understanding

Stellar Associations in The MCs NGC 346: The Pre-Main Sequence Population of the SMC HST/ACS/WFCF555W + F814W

Credit: NASA/ESA HST & A. Nota (STScI) $5.8 \ \mu \ m + 8 \ \mu \ m + 24 \ \mu \ m$

Stellar Associations in The MCs NGC 602: Another Sample of Pre-Main Sequence Populations

SMC

Image Credit: Hubble Heritage

<u>10 Brightest Stars:</u>

 $M_v \approx -5.14 (O5.5) - -3.29 (B0.5)$

THE LOCAL GROUP

partial map / projection

NGC 6822 is isolated!

The Large Magellanic Cloud LH 95 Revisited: A Test-bed for further understanding

The Small Magellanic Cloud (SMC)

Η δημιουργία αστέρων σε γιγάντια μοριακά νέφη, περιλαμβάνει αστέρες μεγάλης μάζας που ιονίζουν το αέριο που τους περιβάλλει. Η πίεση ακτινοβολίας και οι αστρικοί άνεμοι από αστέρες και ομάδες ΟΒ καθώς και τα κύματα κρούσης από μεταγενέστερους υπερκαινοφανείς, οδηγούν στη δημιουργία νέας γενιάς αστέρων, στο παρακείμενο αέριο.

Συχνά, σε κλίμακες μερικών εκατοντάδων pc, εμφανίζεται μία ακολουθία πρωτοαστέρων, περιοχών ΗΙΙ και γηραιότερων σμηνών. Η κλιμάκωση αυτή είναι το αποτέλεσμα «διαδιδόμενης» δημιουργίας αστέρων (propagating star formation).

Η δημιουργία αστέρων που «πυροδοτείται» από εξωτερικές πιέσεις ονομάζεται μερικές φορές «διεγειρόμενη» δημιουργία αστέρων (stimulated star formation). Αντίθετα, μικρότερες, πιο απομονωμένες περιοχές μπορεί να παρουσιάσουν «αυθόρμητη» δημιουργία αστέρων (spontaneous star formation), στην οποία το αέριο είναι βαρυτικά ασταθές και μπορεί να καταρρεύσει και χωρίς την ύπαρξη προφανούς εξωτερικής πίεσης.

Ο Ambartsumyan (1949) εισήγαγε την έννοια «αστρικές ομάδες» για να περιγράψει μεγάλες ομάδες θερμών αστέρων που είναι αραιά και επομένως πιθανότατα βαρυτικά ασύνδετα. Οι διαστάσεις τους έχουν εκτιμηθεί μεταξύ 30 και 200 pc.

Αργότερα, στα τέλη της δεκαετίας του 50, η επεξεργασία περισσότερων δεδομένων ήρθε να ενισχύσει την άποψη ότι τα θερμά νέα άστρα δεν απαντώνται συνήθως μόνα τους, αλλά σε ομάδες και ότι οι ίδιες οι ομάδες ΟΒ σχηματίζουν μεγαλύτερες ομάδες. Αυτό αποδείχτηκε για πρώτη φορά ότι ισχύει στον Γαλαξία μας από τον Kopylov (1958).

Πρώτος ο Sapley παρατήρησε μεγάλες ομάδες μπλε αστέρων στο LMC και έδωσε έναν κατάλογο από 15 τέτοιες περιοχές με διαστάσεις από 150 έως 400 pc που τις περιέγραψε ως «μικρά νέφη αστέρων ακανόνιστου σχήματος» που σχεδόν όλα εμφανίζονται σαν ευδιάκριτες φυσικές δομές. Αργότερα ο ίδιος επιβεβαίωσε την ύπαρξη μεγάλων ομάδων αστέρων OB στο LMC, τα οποία και ονόμασε «αστερισμούς».

Ο Baade το 1958 υποστήριζε ότι σε αναλογία με τον όρο ομάδες οι αστερισμοί του Sapley θα έπρεπε να ονομάζονται υπερομάδες και υποστήριζε ότι είναι πολύ σημαντικό να διαπιστώσει κανείς ότι η δημιουργία αστέρων προκύπτει σε δύο κλίμακες, στις ομάδες, με διαμέτρους 10-100 pc όπως τις ορίζει ο Ambartsumyan και σε εκτεταμένες περιοχές διαμέτρων 500 έως και 600 pc.

Στη συνέχεια βρέθηκε ότι στον Γαλαξία μας, αστέρια σημαντικά μεγαλύτερης ηλικίας, οι Κηφείδες, βρίσκονται συγκεντρωμένοι σε ομάδες (μεγέθους 0.5-1 kpc), οι οποίες συχνά εμπεριέχονται σε ομάδες OB. Οι συγκεντρώσεις αυτές έχουν γίνει γνωστές ως αστρικά συμπλέγματα.

Επομένως αστρικά συμπλέγματα διακρίνονται ως συγκεντρώσεις υπεργιγάντων και αστρικών σμηνών με διαστάσεις έως και 1 Κρς και ηλικία έως 100-200×10^6 έτη. Το 90% των αστρικών ομάδων βρίσκονται μέσα στα αστρικά συμπλέγματα όπως έχει επιβεβαιωθεί τουλάχιστον για τον γαλαξία μας και για κάποιους από τους γαλαξίες της τοπικής ομάδας (Efremov, 1989a, 1995).

Η ιεραρχική συγκέντρωση πολλών λαμπρών νεαρών άστρων που πρωτοαναφέρθηκε από τους Efremov (1984) καθώς και τους Feitzinger & Braunsfurth (1984) αντανακλά την πρωταρχική κατανομή των νεφών αερίου ή καλύτερα τη χωρική κατανομή της πυκνότητας του αερίου που θα καταναλωθεί για τη δημιουργία αστέρων. Σύμφωνα με τον Efremov αστρικό σύμπλεγμα καλείται κάθε περιοχή συγκέντρωσης σμηνών, Ομάδων ΟΒ, περιοχών ΗΙΙ και μεμονωμένων λαμπρών άστρων, ηλικίας 10^6 έως 10^8 yr, με διαστάσεις περίπου 200-1000 pc.

Stellar Associations in The MCs NGC 346: The Pre-Main Sequence Population of the SMC

Gouliermis+ 2006, ApJS, 166, 549 Hennekemper+ 2007, ApJ *in press*

THE LOCAL GROUP

partial map / projection

NGC 6822 is isolated!

Blanco 4m CTIO 2000 Massey (Local Group Survey)

ATCA 1999 de Blok

Σχήμα 1.6: Ο γαλαξίας M33 (αριστερά) και η μεγέθυνση της NGC 604, μιας περιοχής δημιουργίας αστέρων (δεξιά). Η επεξεργασία έγινε από τον Η. Yang, στο Πανεπιστήμιο του Illinois, και από τη NASA, με δεδομένα από την WFPC2.

The Local Group galaxy <u>NGC 6822</u> Dwarf Irregular Galaxy with a bar-like structure

DiscoveryBarnard (1884) Distance ...500 kpc (van den Bergh 2000) E(B-V) ...0.25 ± 0.05 (Massey et al. 2007) Z0.004 (Skillman 1989) Star Formation → Increased

during the last hundred Myr, especially in the bar

(Gallart et al. 1996, Wyder 2001, Hodge 1980) Steps to determine the star forming regions of NCC 6822...

- a. Selection of stellar populations younger than 100 Myr
- b. Star counting in cells of 57 by 57 pc² for each population
- c. 3 by 3 pixel² mean smoothing
- d. Calculation of the mean (m) and sigma (σ) value
- e. Isopleths with a density higher than $m + 3\sigma$
- f. Ellipse fitting in structures with size > 150 pc and density range > 4σ

 A close encounter or merging could produce a Polar Ring Galaxy
 This interaction must have happened before at least 500 Myr
 This interaction is unknown

Demers et al. 2005

Gas disk vertically distributed to the old stellar disk

Different kinematics

NGC 6822 is a Polar Ring Galaxy

Color Magnitude Diagram

Spatial distribution of the younger stellar populations

≤ 300 Myr

50-400 Myr

100-300 Myr

Spatial distribution of the older stellar populations

≤ 650 Myr

300-500 Myr

≥ 800 Myr

Spatial distribution of statistical inadequate CMD regions

Large scale structures of NGC 6822 can be reduced into two different reference structures

Bar-like structure of young stars

Ellipsoidal structure of old stars

Transition before at least 350 ± 50 Myr

Results

A smooth transition is probably unlikely

Strong Interaction?

The Milky Way and the Magellanic Clouds

100,000 LIGHT YEARS

Copyright (c) 1997 Michael Erlewine

SUN

LARGE MAGELLANIC CLOUD

SMALL MAGELLANIC CLOUD

www.macalester.edu/astronomy/research/alyson/stream2.html

Why the MCs?

- 1. In principal, same method of detection of star forming regions.
- 2. Superior resolution.
- 3. Complete spatial coverage.
- 4. Numerous regions (better statistics)
- 5. The MCs are in any case important in galaxy studies!

Belcheva, 2010

SuperCOSMOS Science Archive http://surveys.roe.ac.uk/ssa/

Main Sequence Stars

Red Giants

17<U<17.7 age 0.8-1.8x10^8

16.4<U<17.0 age 3-8x10^7

U<15.2 age 1.2X10^7

1.7x10⁸ – 3x10⁷ yr

3.0-1.2x10⁷ yr

<8x10⁶ yr

Σχήμα 4.38: Συσχέτιση των αστρικών συμπλεγμάτων του SMC με περιοχές ΗΠ.

Σχήμα 4.39: Συσχέτιση των περιοχών που μελετάμε με τον χάρτη της εκπομπής στα 8.6 GHz (ασπρόμαυρο). Τα υποσυμπλέγματα φαίνονται με πράσινο, τα συμπλέγματα με μπλε και τα υπερουμπλέγματα με κόκκινο χρώμα.

Σχήμα 4.41: Χάρτης των περιοχών που εντοπίζουμε στο SMC. Με διάστικτη γραμμή φαίνονται τα αστρικά υποσυμπλέγματα, με συνεχή τα συμπλέγματα και με διακεκομμένη τα υπερσυμπλέγματα.

Η εικόνα στο οπτικό

Aggregates
Complexes
Super-complexes

Data from 1.2m UK Schmidt Telescope

Map of the brighter stars of the SMC (13.50 to 13.83 mag : 23369 stars)

Star forming regions in the SMC

The SMC IRAS map at 100µm

"More active" regions of the SMC

 "More active" star forming regions

rest of the regions

Data from IRAS at 100µm

33 (mainly) hierarchically distributed star forming regions

Size distribution of NGC 6822 star forming regions Comparison with the Magellanic Clouds

Distinct Size Groupings in NGC 6822, LMC and SMC

Preferable Sizes?

NGC 2541 as an example...

 $\begin{array}{c}
20 \\
22 \\
24 \\
26 \\
-1 \\
0 \\
(V-1)_{0}
\end{array}$

Reduction and photometry of deep V (F555W – 28500 s) and I (F814W – 12500 s) HST WFPC2 images

CMD of NGC 2541, corrected for reddening. Young MS stars with age < 100 Myr are selected.

NGC 2541 as an example...

Large scale star forming regions (star complexes) of NGC 2541.

We mapped 125 star forming regions across our sample of galaxies. Half of them (64) are involved in hierarchical clustering.

Size distribution of star forming regions – The MCs

Maragoudaki et al. 1998 Livanou et al. 2006 (Optical)

Livanou et al. 2007 (IR)

Size distribution with sizes sorted in ascending order

Groups

Preferable sizes?

Conclusions

There are indications for...

(a)Hierarchical star formation, in terms of spatial distribution(b)Hierarchical star formation, in terms of preferable sizes

Question

How the collapse and fragmentation mechanism of the gaseous protoclouds lead to hierarchy in star formation?

AND WHAT ABOUT OUR GALAXY? Gaia

A Stereoscopic Census of our Galaxy

http://www.rssd.esa.int/Gaia June 2009

The Gaia Mission

Gaia satellite will obtain Photometry and Spectrometry for

- ➢ 10⁹ Milky Way and Local Group Stars
- > 10⁶-10⁷ Unresolved Galaxies (Athens Group Task)
- ▶ 10⁵ Quasars
- > 10⁵ Solar System Bodies
- > 10⁴ Exoplanets

Sky Scanning Principle

Figure courtesy Karen O'Fl

Photometry Measurement Concept (2/2)

Red photometer

RP spectrum of M dwarf (V=17.3) Red box: data sent to ground White contour: sky-background level Colour coding: signal intensity

Radial Velocity Measurement Concept (2/2)

RVS spectra of F3 giant (V=16 mag) S/N = 7 (single measurement) S/N = 130 (summed over mission)

Data Reduction Principles

Scan width: 0.7°

Sky scans (highest accuracy along scan)

Figure courtesy Michael Perryman

- 1. Object matching in successive scans
- 2. Attitude and calibrations are updated
- 3. Objects positions etc. are solved
- 4. Higher terms are solved
- 5. More scans are added
- 6. System is iterated

The Unresolved Galaxy Classifier (UGC)

OBJECTIVES:

- 1. Produce synthetic galaxy spectra libraries using a galaxy evolution code.
- 2. Study and develop an algorithm (UGC) which will provide optimal estimates of astrophysical parameters of unresolved galaxies oserved by Gaia.

The Athens Group

Mary Kontizas (PI, UOA)
Evangelos Kontizas (IAA/NOA)
Ioannis Bellas-Velidis (IAA/NOA)
Anastasios Dapergolas (IAA/NOA)
Romylos Korakitis (NTUA)

Evdokia Livanou (UOA)
Antonios Karampelas (UOA)
Maya Belcheva (UOA)
Paraskevi Tsalmantza (MPIA)
Grigor Nikolov (UOA & Sofia University)

GWP-S-832 BP/RP Libraries BP/RP Libraries: UgcLib2a Pegase2 Synthetic Spectra

NKUA

GWP-S-832 BP/RP Libraries BP/RP Libraries: UgcLib2a GaiaGOG Simulated Spectra

NKUA

26-3-2009

GREAT

The library of synthetic galaxy spectra

- The library was created with the Pégase 2 code of spectral evolution of galaxies.
- (Tsalmantza, Kontizas et al., 2009; Fioc & Rocca-Volmerange, 1997)
- It includes 4 different spectral types:
- 1. Early type galaxies
- 2. Spiral galaxies
- 3. Irregular galaxies
- 4. Quenched Star Forming Galaxies (**QSFG**)

The (g-r), (r-i) colors of the synthetic galaxy spectra and the DR4 **SDSS** observed spectra coincide very well.

9th Hellenic Astronomical Conference, University of Athens, Faculty of Physics, Athens 21 September 2009

Elliptical Galaxies, Spheroids

Primary diagnostic is integrated absorption-line spectrum

O'Connell 1986, PASP, 98, 163

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ